

CRTKANO O PONAVLJANJU

Marko Padovan, Vela Luka
marko@timbolje.com

O mantranju ne znam ništa osim da je djelotvorno. Čini se kao da zaista želje oblikuju stvarnost.

Predugo smo ponavljali da je zdravlje najvažnije.

Tisuću puta ponovljena laž postala je istinom zbog koje danas pristajemo na sve. Naše dobre bake i djedovi lagali su i sebi i nama. Zdravlje je najvažnije samo bolesnom čovjeku.

Puno je bolesnih jer se bolešću opravdava grijeh. Pristali smo biti bolesni samo da ne bismo bili krivi. Svatko će rado opravdati svoju lijenost križoboljom, srditost stresom, a oholost i zavist nekom traumom.

Grijeha se panično boji društvo koje ne poznaje oprost i ono će sve poduzeti da do grijeha ni ne dođe ili da se kao takav ukine.

Predugo smo ponavljali da je bolje spriječiti nego liječiti.

Onako kako se grijeha boje oni koji ne vjeruju u oprost, bolesti se boje oni koji ne vjeruju u izlječenje, a smrti se boje oni koji ne vjeruju.

Protiv neželjene smrti borimo se željenom smrću - pobačajem i eutanazijom, a protiv

Stariji se ne cijepe da ne umru nego da ne umru nenormalno. Mladi se ne cijepe da ne obole nego da bi normalno živjeli. Sredovječni se cijepe jer su normalni i samo žele da ovo sve završi, onako kako i prijevremeno idu u mirovinu. Zvijezde se, normalno, samo #cijepe.

neočekivane bolesti borimo se očekivanim kroničnim bolestima - preventivnim terapijama i cjepivima. Ljudi se većinom cijepe ne radi zdravlja nego radi osjećaja pripadanja, manje ljudima, a više vremenu. Stariji se ne cijepe da ne umru nego da ne umru nenormalno. Mladi se ne cijepe da ne obole nego da bi normalno živjeli. Sredovječni se cijepe jer su normalni i samo žele da ovo sve završi, onako kako i prijevremeno idu u mirovinu. Zvijezde se, normalno, samo #cijepe. Medicinski pripravci rješavaju nemedicinske probleme. Cjepivo štiti od gubitka posla i nazadnosti.

Predugo smo ponavljali da bi bilo najbolje ne imati ništa.

„Nećete imati ništa i bit ćete sretni“, otvoreno nam je najavljeno. Pripremamo se postati korisnici svega s ugovornom obvezom. Proizvodit ćemo i trošiti, ali ćemo biti oslobođeni muke i odgovornosti posjedovanja. Neke od naših dobrih baka i djedova imali su već priliku to doživjeti.

Osim uzimanja u najam nekretnina i pokretnina, uzimat ćemo i imunosni sustav. Previše je rizično oslanjati se na vlastiti. Odavno je osmišljen, evolucija je prespora, a mi moramo biti potpuno sigurni da ćemo ostati živi bar dok ne umremo. Svatko pametan prepušta dio svojih funkcija nekom vanjskom i specijaliziranom pružatelju usluga, od brijanja preko pranja automobila do odgoja pa i izrade djeteta.

Srećom imamo potpunu slobodu izabrati jednog pružatelja usluge našeg imuniteta baš kao kad biramo jednog od operatera mobilne telefonije ili jednu od partija na vlasti.

Predugo smo ponavljali da smo najmirniji sami.

Svatko u svojim neispunjenim očekivanjima od svijeta oko sebe lako spadne na sebe kao mjerilo svijeta. Najmanje smo svoji kad smo sami. I Krist je sam sa sobom izdržao samo 40 dana.

Najjače biološko oružje koje imamo je naša mogućnost reprodukcije, a svatko novonormalan zna da se oružje ne drži doma nego odgovorno predaje državi. Reprodukcijska i podizanje djece su najslobodniji načini oblikovanja stvarnosti. Kao i sa imovinom i imunosnim sustavom, država i tržište su

tu da naprave što je najbolje za nas pa ako treba i osloboditi nas od te prevelike slobode za dobrobit slobode.

Svatko u svojim neispunjenim očekivanjima od svijeta oko sebe lako spadne na sebe kao mjerilo svijeta. Najmanje smo svoji kad smo sami. I Krist je sam sa sobom izdržao samo 40 dana.

Predugo smo ponavljali da moramo ići naprijed.

Svakako idemo naprijed jer nemamo oči na leđima, no nemamo vremena usput se i penjati. Nizbrdo je lakše, a s inercijom još i brže.

Covid i Queer (LGBTIQ) nadmeću se u gomilanju sojeva odnosno slova, Covid abecednim redom, a Queer kronološkim onako kako svaka iduća inačica proždire onu prethodnu sve do konačnog Q kada sve bez iznimke postaje izokrenuto.

U znanstvene teze se vjeruje, a u vjerske dogme se sumnja. Sve je obrnuto od onoga što je po definiciji. Ljudi žele biti osvježeni kao njihov mobitel s novom verzijom operativnog sustava ili kao polica s knjigama nakon sajma knjiga. Ugodno je znati da si učinio sve što treba i da nije više do tebe. To ipak nije onaj mir koji nam je ostavljen da u njemu rastemo do svršetka, to je onaj što se zaziva sa „Uživaj!“ i koji pad čini bezbolnim.

Predugo smo ponavljali da se povijest ponavlja.

Inercija je glavna sila djelovanja onog nevidljivog neprijatelja za kojeg svi znaju da ne postoji i kojeg nitko zapravo ne štuje. Kad smo ubili ovog valjda smo ubili i onog. Svijetom vlada Nitko.

U epohama vladavine „velikih“ inercijom je dolazilo do velikih padova. U ovo vrijeme vladavine „slobodnih“ inercijom dolazi do slobodnog pada.

Tko god je imao posla s birokracijom i služenjem nevidljivom gospodarstvu, nerazumnom slovu nedorečenog zakona koji svakoga štiti od nikoga, na neki je način bio pripremljen na ovo.

Zasićeni neučinkovitom i korumpiranom birokracijom i sami priželjkujemo objektivnu tehnokraciju.

Birokracija je zagrijavanje za vladavinu umjetne inteligencije, kao što je nošenje maski valjda i evolucijska vježba za prilagodbu životu bez kisika. Od aerobnog do anaerobnog organizma, evolucija možda nekad i napravi korak nazad kao što radi sad da bi skupila zalet za veliki skok naprijed.

Predugo smo ponavljali da je sve isto.

Sve se okrupnjuje, firme se povezuju u grupe kojima su vlasnici fondovi u kojima svatko ima neku mrvicu pa je i svatko sudionik u zločinu protiv sebe. Svi su vlasnici svega i nitko nije vlasnik ničega.

I ideje konvergiraju, kapitalizam i socijalizam spajaju se u korporatizam. Sve je isto. Raj na zemlji nije moguć, a nije ni pakao. Totalitarizmom umjerenosti napraviti ćemo čistište na zemlji.

Nebitno je li zavjera, pronevjera ili nevjera. Nebitno je li agenda ili postkoncept.

Radi se o ubrzanju inercije. Ovu eksponencijalnu krivulju nitko ni ne pokušava izravnati u iduća dva ključna tjedna. Iskustvo nedavnih velikih mijena nas uči da se karte uglavnom preslože u četiri godine, a ponekad potraje i četrdeset. Trebali bismo lakše sve to prihvaćati jer je u cijelom svijetu isto. Ne znam je li se isti argument koristio i u ranijim Internacionalama. Ako idući vatikanski koncil solidarno poprati iduću internacionalu mogao bi se ostvariti do sada neviđen sinergijski efekt univerzalnog i globalnog, na tragu najave iz Otkrivenja.

Predugo smo ponavljali da rata ne bude.

Neće ga ni biti ako svi zažmirimo u istom trenutku. Totalitarizam jedini može osigurati mir.

Totalitarizam bi prestao biti problem kad bi ga svi prihvatili, ali uvijek se nađu neki kojima savjest ne da da budu pametni i riješe problem.

Režimi protivni ljudskom dostojanstvu uvijek tjeraju na priznanje prije izvršenja kazne jer da je

bitnije slomiti duh nego tijelo, znaju i oni koji u to ne vjeruju.

Ako se i kuhamo sporo kao žabe, to i nije samo zato da ne primijetimo da nas se kuha nego i zato što smo previše ponavljali da nije problem ni umrijeti samo da ne boli.

Unutar domovine više nema balvana na cestama, oni su sada u hodnicima institucija. Za prolaz se ne traži ništa posebno osim pristanka. Državne granice se otvaraju nepoznatima, a vrata državnih ureda se zatvaraju poznatima. Okupacija više nije teritorijalna. Neomarksistička ideja marša kroz institucije (koje rade svoj posao) doživjela je svoj vrhunac pa sada imamo okupirane hodnike, slobodna predvorja i neutralne kabinete. Okupacija je sada etažirana.

Predugo smo ponavljali da ćemo plaćati zrak.

To sad već godinama plaćamo, ali mir ima svoju cijenu. To najbolje znaju ugostitelji kad plaćaju zaštitu onima od kojih ih isti štite. Kad se ova aktualna zdravstvena tema istroši istrenirani pratitelji statistika s početka dnevnika neprimjetno će prijeći na praćenje razine CO² u zraku. Kad vrijednosti budu visoke ostat ćemo doma jer smo odgovorni. Starijima će biti lakše jer imaju iskustvo vožnje na par-nepar iz vremena onog što je zamijenio Boga onako kako ga je danas zamijenio ego, sutra Gea, a u kontinuitetu Nitko.

Inercija se dijelom oslanja na pasivni korisnički mentalitet, ali ne računa na mentalitet nezadovoljnog korisnika kad se osjeti prevarenim. Ako ipak taj nezadovoljni korisnik bude previše oštećen, njegov povrijeđeni ponos neće dopustiti da izrazi nezadovoljstvo i radije će „potonuti s brodom“. Zato laž u slobodnom padu mora prožeti sve. Nagovora se nametanjem krivnje krepkima i opraštanjem grešnima, svakome tamo gdje je najslabiji.

Globalizam, naizgled urban, ipak od svijeta ne čini grad nego selo, a selo ipak uvijek pobjeđuje. Prevara se ne izbjegava informiranošću ni znanjem nego njima usprkos i urođenim instinktom.

*U suvremenom kazalištu
odgovornost se dijeli s
gledateljima i uključuje ih se
u predstavu. Ne nasjedajte,
ostanite samo gledatelji
ili nemojte, svakako ćemo
pogriješiti. Onaj pravi kraj se
ionako zna.*

Ponavljamo greške jer je to najbolje što možemo.

Svako je podzemlje isto; prepoznaje ljudske slabosti, udovoljava im i na tome raste. Sigurno je da živimo u vremenu potisnutog fizičkog nasilja. Ovo je vrijeme odlikaša koji su trpjeli ruganje i koji su dočekali svoje vrijeme, između ostalog i za današnje ruganje - etiketiranje. Na operativnoj razini ovo je osveta šmokljana možebitno povezanih u nekakva društva. Tajna društva samo su društva onih s kojima se nitko ne želi družiti i koji misle da su oni ti koji upravljaju inercijom. Teorije zavjere samo laskaju onima koji parazitiraju na slabostima većine, a oslobađaju istu tu većinu od krivnje. Istina je davno objavljena, ona se ne otkriva jer je kao topla voda. Svi smo krivi. Istina se u svakodnevicu najlakše iščitava tako da se prezentirana stvarnost promatra naopako jer u slobodnom padu sve je naglavačke.

Mnogo toga možda podsjeća na opise iz Knjige otkrivenja, ali vjerojatno svaka epoha ima svoje posljednje dane odnosno malo uprizorenje Otkrivenja.

U suvremenom kazalištu odgovornost se dijeli s gledateljima i uključuje ih se u predstavu. Ne nasjedajte, останите само гледатели или немојте, свакако ћемо погрешити. Онaj прavi крај се ionako зна.